

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. N.**

skazanego z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 21 rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. z 2019, poz. 2310 ze zm.) oraz z art. 94 § 1 k.w., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k., 22 września 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 4 listopada 2024 r., sygn. akt III W 1236/24,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. umarza postępowanie;**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami w sprawie.**

UZASADNIENIE

M. N. został obwiniony o to, że

w dniu 8 sierpnia 2024 roku o godz. 12:30 w R. na ul. M. w rejonie skrzyżowania z ul. C. jako kierujący samochodem osobowym marki B. o nr rej. [...]. nie zatrzymał pojazdu w wyznaczonym miejscu nie stosując się do znaku drogowego B20 „STOP”. Ponadto nie posiadał żadnych uprawnień do kierowania tym pojazdem,

tj. o czyn z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 21 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych oraz z art. 94 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem nakazowym z 4 listopada 2024 r., sygn. akt III W 1236/24, orzekł, że:

- „1) uznaje obwinionego M. N. (N.) za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu i za to na mocy art. 94 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 2000,00 (dwóch tysięcy) złotych;
- 2) na mocy art. 94 § 3 kw orzeka wobec obwinionego środek kamy w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 11 (jedenastu) miesięcy;
- 3) na podstawie art. 119 § 1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania obejmujące zryczałtowane wydatki postępowania w wysokości 70,00 (siedemdziesięciu) złotych oraz opłatę w wysokości 200,00 (dwustu) złotych.”

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na korzyść obwinionego M. N. . Zarzucił on „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w., polegające na skazaniu obwinionego M. N. przez Sąd Rejonowy w Rybniku prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 4 listopada 2024 r., sygn. akt III W 1236/24 za czyn polegający na tym, że w dniu 8 sierpnia 2024 r. o godz. 12:30 w R. na ul. M. w rejonie skrzyżowania z ul. C. jako kierujący samochodem osobowym marki B. o nr rej. [...]. nie zatrzymał pojazdu w wyznaczonym miejscu nie stosując się do znaku drogowego B20 <<STOP>>, ponadto nie posiadał żadnych uprawnień do kierowania tym pojazdem, tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 21 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych oraz z art. 94 § 1 k.w., mimo że obwiniony za popełnienie tego samego czynu został uprzednio skazany wyrokiem tego Sądu z dnia 22 października 2024 r., prawomocnym z dniem 30 października 2024 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III W 1095/24, co stanowi

bezwzględłą przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w.” i wniośł

„o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza akt spraw o sygn. III W 1236/24 i III W 1095/24 prowadzonych w Sądzie Rejonowym w Rybniku nie pozostawia wątpliwości, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażąco obrażą przepisów prawa procesowego, wskazaną w zarzucie kasacji.

Jak trafnie bowiem podnosi autor kasacji, Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem wydanym w dniu 22 października 2024 r. o sygn. akt III W 1095/24, w trybie art. 58 k.p.w., po rozpoznaniu sprawy M. N. obwinionego o to, że w dniu 8 sierpnia 2024 r. około godziny 12:30 w R. na ul. M. jako kierujący pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. [...] podczas przejazdu przez skrzyżowanie ulic M. /C. nie zatrzymał pojazdu w związku ze znakiem B-20 „STOP”. Ponadto w tym samym miejscu i czasie nie posiadał wymaganych przepisami uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 21 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych z dnia 31 lipca 2002 r., art. 94 § 1 k.w. w zw. z art. 3 ustawy o kierujących pojazdami z dnia 05 stycznia 2011 r.:

1. uznał obwinionego M. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego ustawowe znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 21 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych z dn. 31 lipca 2002 r., art. 94 § 1 k.w. w zw. z art. 3 ustawy o kierujących pojazdami z dnia 05 stycznia 2011 r. i za to na mocy art. 94 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu łącznie karę grzywny w wysokości 1.800 (jednego tysiąca ośmiuset) złotych;

2. na mocy art. 94 § 3 k.w. orzekł wobec obwinionego M. N. środek kamy w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

3. na mocy art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 21 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od obwinionego M. N. na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki

postępowania w wysokości 70 (siedemdziesięciu) złotych oraz opłatę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych (k. 25 akt Sądu Rejonowego w Rybniku o sygn. III W 1095/24).

Orzeczenie to uprawomocniło się 30 października 2024 r. (k. 26 akt Sądu Rejonowego w Rybniku o sygn. III W 1095/24).

Z zestawienia treści obu orzeczeń wynika zatem, że M. N. ukarano za czyn, który był przedmiotem wcześniej wszczętego postępowania. Stanowi to naruszenie przepisu art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., który zakazuje wszczynania postępowania, a wszczęte nakazuje umorzyć, gdy postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte, toczy się.

Uchybienie to ma charakter bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienionej w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., której wystąpienie powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]